

Poliisi puskista

Hän tuli ihan puskista. Hän sulatti yleisön jumalaisella laulullaan. Mistä tällainen taituri oikein ilmestyi? Haastatteluissa hän on myöhemmin kertonut, että oli jo aivan puulla päähän lyöty päästyään kovassa seurassa finaaliin.

Kyse on vuoden 2004 Timon Mustakallio -laulukilpailusta, joka vietiin läpi isossa Olavinlinnassa. Kilpailun osanottajat olivat nuorehkoja, vielä uransa alkupäässä mutta jo huomattavien opettajien kanssa pitkään työskennelleitä.

Ja sitten tämä Oulun poliisi Petrus Schroderus. Hän talutti tyylikkäästi hiukan huonosti kävelevän pianistinsa, ukrainalaissyntyisen Olga Maslakin kiikkeriä portaita ylös Olavinlinnan näyttämölle. Alkoi kajahtaa italialaista oopperaa. Silmät vaan kiinni ja voi kuvitella olevansa vaikka Palermossa.

Tuomarit, oopperajuhlien taiteellinen johtaja Raimo Sirkiä ja kamarilaulaja Matti Salminen uskalsivat tehdä yleisön vaatiman päätöksen. Petruksen täytyi voittaa.

Pian poliisia vietiin solistiksi oopperaan. Hän lopetti jeparin hommat ja muutti perheineen etelään. Siinä sivussa hän lauloi myös parina kesänä Savonlinnassa. Kansallisoopperassa ei lopulta löytynyt riittävästi sopivia rooleja, ja muutaman vuoden kuluttua Petrus palasi Ouluun jatkamaan poliisin töitä.

Schroderus jatkoi laulamista pienimuotoisissa konserteissa. Suuren kansan tietoisuuteen hän putkahti nettivideoidensa kautta. Niitä on katsottu sadoin tuhansin. Suosion innoittamana polkaistiin käyntiin laaja konserttikiertue, joka nyt alkoi Turusta.

Rakkauden voima -konserttikiertueella Petrus laulaa Riku Niemen ison orkesterin kanssa. Kiertuetta markkinoitiin isoin ilmoituksin, Hesarin etusivua myöten. Ohjelma haiskahti aika imelältä. Mukavat muistot lähes 20 vuoden takaa innostivat kuitenkin ostamaan liput.

Turun kolkokhkon konserttitaloon olisi mahtunut jonkin verran enemmänkin porukkaa. Riku Niemen orkesterin musikantit soittivat mikrofoneihin, mikä takasi hyvän tasapainon. Yllättäen Petrus Schroderus lauloi myös mikkiin. Tosin ainakin edessä kolmannella rivillä tuntui, että laulajan ääni kuului enemmän suoraan kuin koväänisten kautta.

Petrus ei ollut ihan niin kovassa tikissä kuin Timo Mustakallio -kilpailussa ja parissa kuulemassani pienehkössä oopperaroolissa. Lienevätkö poliisin hommat Pohjolan pakkasissa ja viimoissa hieman karheuttaneet ääntä. Mutta koskettavasti hän veti.

Tunteellisten rakkauslaulujen ohessa Petrus lauloi kaksi ukrainalaista haikeaa kappaletta. Tajutakseen sanoman niiden sanoja ei tarvinnut ymmärtää. Loppuun oli valikoitu pari italialaista varmaa tapausta, joissa itsevarmat tenorit pääsevät loistamaan. Ja ylimääräisenä tuli tietysti O sole mio.

Ison 10-henkisen orkesterin taakse oli pystytetty kolme valopylvästä. Kirkkaat lamput sojottivat katsomoon ja häikäisivät kiusallisesti. Parin kappaleen jälkeen eräs mies katsomosta huusi kovaa, että sammuttakaa ne valot. Suuri osa katsojista yhtyi tukemaan vaatimusta.

Juontajana toiminut Riku Niemi tallusteli eteen ja ehdotti, että lisättäisiin vähän salin valoja ja himmennettäisiin pylväitä. Monet kailottivat, että sammuttakaa vaan ne takavalot kokonaan. Aikamoista hässäkkää.

Petrus käyskenteli rauhallisesti lavalla eikä hämmentynyt. Seuraava biisi meni kuin mitään häiriötä ei olisi sattunutkaan. Ärsyttävät valot himmenivät ja tunnelma tiheni!

pajen.fi